

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/710/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412204245
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5412204245.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom Bratislava, ul. Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného splnomocneným zástupcom Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, ul. Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 3C/45/2013-67 zo dňa 12. júna 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu zrušuje a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Námestovo rozsudkom č. k. 3C/45/2013-67 zo dňa 12. 06. 2014 návrh žalobcu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení konštatoval, že žalobca sa žalobným návrhom podaným pôvodne na Okresnom súde Dolný Kubín dňa 27. 09. 2012, vedeným pod sp. zn. 5C/76/2012, domáhal voči žalovanej zaplata sumy 175,- eur titulom majetkovej škody a sumy 663,84 eur titulom nemajetkovej ujmy, ktoré mu mali vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Námestovo v konaní sp. zn. 2Er/279/2008 nerozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote.

Okresný súd Dolný Kubín dňa 11. 06. 2013 podľa § 85 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) danú vec postúpil Okresnému súdu Námestovo ako súdu miestne príslušnému. Žalobca proti postúpeniu veci podal námietky, na základe ktorých rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 5NcC/435/2013-49 zo dňa 07. 10. 2013.

Z kópie spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 2Er/279/2008 okresný súd zistil, že žalobca ako oprávnený návrhom podaným dňa 28. 03. 2006 na Exekútorskom úrade JUDr. Jozefa Rišiana navrhol vykonanie exekúcie voči povinnému Z. X., bytom T. XXX/XX., o vymoženie sumy 29.433,- Sk s príslušenstvom. Súdny exekútor žiadosťou sp. zn. EX 3540/2006, doručenou súdu dňa 13. 04. 2006, požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd o žiadosti exekútora rozhodol dňa 20. 04. 2006 vydaním poverenia na vykonanie exekúcie. Konanie bolo na Okresnom súde Dolný Kubín vedené pod sp. zn. 3Er/529/2006. V súlade s § 18a, § 18b zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov došlo od 01. 01. 2008 v danej veci k prechodu výkonu súdnictva z Okresného súdu Dolný Kubín na Okresný súd Námestovo. Návrhom zo dňa 16. 09. 2010, doručeným Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 20. 09. 2010, odstúpeným Okresnému súdu Námestovo dňa 01. 10. 2010, oprávnený požiadal v zmysle § 44 ods. 8 Exekučného poriadku o zmenu súdneho exekútora JUDr. Jozefa Rišiana a poverenie vykonaním exekúcie Exekútorský úrad JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom Z. XX, X..

Bez rozhodnutia o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, súd uznesením č. k. 2Er/279/2008-26 zo dňa 29. 09. 2011 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zároveň exekúciu zastavil. Proti uvedenému uzneseniu podal oprávnený odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením č. k. 1CoE/118/2012-46 zo dňa 08. 01. 2013 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a jej zastavení, v spojení s uznesením

krajského súdu, nadobudlo právoplatnosť dňa 25. 01. 2013. Okresný súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že sa nezaoberal návrhom oprávneného na zmenu súdneho exekútora, nakoľko vzhľadom na uvedené rozhodnutie ho považoval za bezpredmetný.

Aplikujúc na danú vec ust. § 3 ods. 1 písm. d/, ods. 2, § 9 ods. 1, § 17 ods. 1 až 3 zákona č. 514/2003 Z. z., § 44 ods. 8 Exekučného poriadku, účinného ku dňu 06. 09. 2010, t. j. ku dňu doručenia žiadosti o zmenu súdneho exekútora, dospel okresný súd k záveru, že nakoľko o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote, možno konštatovať v danej veci nesprávny úradný postup exekučného súdu. Okresný súd však nemal preukázané splnenie druhej podmienky vyžadovanej pre vznik zodpovednosti žalovanej podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“), a to vznik škody.

Žalobcom nebolo preukázané, že by nerozhodnutie o zmene súdneho exekútora malo za následok zmenšenie jeho majetku, ktorého náhrady sa v konaní domáha. I keď nedodržanie lehoty určenej zákonom je procesný postup priečiaci sa zákonu, tento postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku účastníka konania, ktoré bolo priamo a nesprostredkovane spôsobené práve a len týmto postupom. Žalobca však v tomto smere, napriek riadnemu poučeniu súdom o dôkaznej povinnosti podľa § 120 ods. 4 O. s. p., nepredložil, ale ani neoznačil, žiadne dôkazy, ktoré by podporovali záver, že práve v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu v súvislosti s rozhodovaním o jeho návrhu utrpel konkrétne vyčísliteľnú a preukázateľnú majetkovú škodu, či ujmu nemajetkového charakteru. Žalobca nepreukázal, ani bližšie nešpecifikoval, ako dospel k výške paušálnych nákladov na správu pohľadávky voči povinnému a ako tieto výdavky súvisia s nesprávnym úradným postupom súdu. Žalobcom neboli preukázané výkony zamestnancov, ktorí mali pomocou informačného systému spravovať uvedenú pohľadávku, v čom tieto výkony spočívali, rovnako nepreukázal, že by v exekučnom konaní boli vyhotovené a súdu zaslané urgencie či žiadosti o podanie informácie, keďže v exekučnom spise sa takéto podania nenachádzajú. Samotné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora pritom nemôže viesť k vzniku škody, nakoľko pôvodný exekútor je v zmysle zákona č. 233/1995 Z. z. nielen oprávnený ale i povinný postarať sa o vykonanie exekúcie. Pokiaľ teda nedôjde k zmene exekútora, je pôvodný exekútor povinný riadne a včas vykonávať všetky úkony potrebné pre vykonanie exekúcie.

Rovnako ani vo vzťahu k požadovanej náhrade nemajetkovej ujmy žalobca podľa názoru okresného súdu nepreukázal žiaden nepriaznivý dopad (ujmu) na jeho právne postavenie ako veriteľa pohľadávky voči povinnému v dôsledku oneskoreného rozhodnutia súdu, resp. v dôsledku nerozhodnutia súdu o návrhu na zmenu exekútora. V žalobe síce poukázal na určité riziká vo vzťahu k povinnému (riziko zániku povinného, jeho insolvenca, riziko zmarenia účelu konania pre stret kontaktu s povinným), no nijako netvrdil ani nepreukázal, že k takýmto následkom aj skutočne došlo.

Keďže podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. sú stanovené kumulatívne a v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich nie je táto zodpovednosť daná, dospel súd k záveru, že v dôsledku nepreukázania vzniku škody namietaným nesprávnym úradným postupom nie je možné návrhu žalobcu vyhovieť.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., pričom žalovanej ako úspešnej účastníčke konania náhradu trov konania nepriznal, nakoľko jej účastňou v konaní žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu odvolanie.

V odvolaní vytýkal súdu, že v konaní došlo k viacerým vadám - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom; rozhodoval vylúčený sudca; súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav; súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prejednal vec v neprítomnosti žalovaného (správne malo byť uvedený žalobcu, pozn. súdu) a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa ust. § 101 ods. 2 O. s. p. preto, že sa žalobca bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil. Riadne a včas však požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti. Ak tak spravil, odňal mu tým právo na konanie pred súdom.

Ďalej žalobca uviedol, že uskutočnil podanie (obsiahnuté v texte žaloby), ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevezhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v jeho očiach a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto, že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach, tiež s judikatúrou Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zachovávanía práva na nestranný súd. Za takýchto okolností a s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí, a že podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu, nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca.

Podľa žalobcu konečné (meritórne) rozhodnutie vo veci súdom (vylúčeným sudcom) neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podáva odvolanie, pričom v čase podania odvolania o zamietnutí návrhu nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania.

Ďalej žalobca vytýkal súdu, že sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a viedol pojednávanie, na ktorom za jeho neprítomnosti meritórne rozhodol. V žiadosti sa pritom zdôrazňovalo, že trvá na osobnej účasti splnomocneného zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde.

Tiež namietal, že nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd pri rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Nemal možnosť sa vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu jeho práva na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu možnosti konať pred súdom.

Súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Za dôkaz však v danom konaní môžu slúžiť len listiny založené v exekučnom spise, a to vzhľadom k faktu, že vec sa týka nesprávneho úradného postupu štátneho orgánu.

K majetkovej škode uviedol, že súd zamietol žalobu v časti náhrady skutočnej škody z dôvodu jej nedôvodnosti, avšak v odôvodnení rozhodnutia sa zaoberal len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a opisuje ju ako škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s konaním dlžníka (povinného). Úplne však ignoroval všetky jeho tvrdenia o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správu informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií a na poštovné a telekomunikačné výdaje (urgovanie a kontrola stavu konania na exekučnom súde). V tejto časti je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, je prejavom svojvôle súdu a je potrebné ho ako arbitrárne zrušiť. Z odôvodnenia rozsudku vôbec nie je zrejmé akou úvahou súd dospel jednoznačne a nepochybné k presvedčeniu o tom, že majetková škoda nevznikla. Rovnako sa to však týka chýbajúcich dôvodov pri nemajetkovej ujme.

Žalobca uviedol, že hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody, a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd však dokazovanie neprípustne skrátil len na dôkazy vykonávané ex offa, nepoučil ho podľa § 120 ods. 4 O. s. p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej, aby tak mal priestor navrhnuť alebo predložiť ďalšie dôkazy.

Ako dôkaz o vzniku škody predložil znalecký posudok vypracovaný Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave, ktorým je jednoznačne preukázané, že nesprávny úradný postup mal na neho negatívny dopad a objektívne spôsobil zníženie jeho majetku. Ak okresný súd v odôvodnení rozsudku konštatuje, že nepreukázal, že by mu vznikla postupom exekučného súdu akákoľvek škoda, pričom ďalej uvádza, že bližšie nešpecifikoval jednotlivé náklady vynaložené na správu a vedenie pohľadávky počas obdobia omeškania exekučného súdu, nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s predloženým znaleckým posudkom.

K nemajetkovej ujme uviedol, že súd vo svojom rozhodnutí nevysvetlil prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase. Sám súd predsa zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase a pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiadne objektívne udržateľné ospravedlňujúce dôvody. Napriek tomu, že súd zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy.

V závere k návrhu na prerušenie konania uviedol, že ak bol súdu doručený v čase predchádzajúcim nariadenému súdnemu pojednávaniu návrh na prerušenie konania z dôvodu, že prebieha konanie o prejudiciálnej otázke, ktorou je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd na základe ústavnej sťažnosti podanej na Ústavnom súde Slovenskej republiky, bol súd povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu osobitne rozhodnúť.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f/, g/ O. s. p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Jednou z odvolacích námietok žalobcu bola námietka nestrannosti a zákonnosti sudcu podľa § 221 ods. 1 písm. g/ O. s. p. a odňatie možnosti konať pred súdom podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že námietka žalobcu je dôvodná.

Základné právo na zákonného sudcu treba pokladať za neopomenuteľnú podmienku výkonu súdnej moci, keďže na jednej strane dotvára a upevňuje sudcovskú nezávislosť a na strane druhej predstavuje pre účastníka konania záruku, že na rozhodnutie jeho veci sú povolané súdy a sudcovia podľa vopred ustanovených zásad tak, aby bola zachovaná zásada pevného a náhodného pridelovania súdnej agendy a aby bol vylúčený - pre rôzne dôvody a rozličné účely - výber súdov a sudcov „ad hoc“ (I. ÚS 239/04).

Podľa § 11 ods. 1 O. s. p. konanie sa uskutočňuje na tom súde, ktorý je vecne a miestne príslušný. Príslušnosť sa určuje podľa okolností, ktoré tu sú v čase začatia konania, a trvá až do jeho skončenia.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 105 ods. 1 O. s. p. súd skúma miestnu príslušnosť iba podľa § 88. Ak však navrhovateľ vystupuje v rôznych veciach opätovne ako navrhovateľ alebo ak miestnu príslušnosť namieta odporca, súd skúma miestnu príslušnosť aj podľa § 84 až 87. Súd skúma miestnu príslušnosť prv, než začne konať o veci samej. Neskôr ju skúma len na námietku účastníka, ak ju uplatní najneskôr pri prvom úkone, ktorý účastníkovi patrí.

Podľa § 105 ods. 2 O. s. p. ak súd podľa odseku 1 zistí, že nie je miestne príslušný, neodkladne postúpi vec príslušnému súdu bez rozhodnutia alebo ju za podmienok uvedených v § 11 ods. 3 predloží Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky; o tomto postúpení súd upovedomí účastníkov.

Podľa § 105 ods. 3 O. s. p. ak súd, ktorému bola vec postúpená, s postúpením nesúhlasí, alebo účastník postúpenie namieta do 15 dní od doručenia upovedomenia o postúpení, predloží vec na rozhodnutie svojmu nadriadenému súdu; jeho rozhodnutím je viazaný aj súd, ktorému má byť vec podľa rozhodnutia nadriadeného súdu postúpená. Nadriadený súd rozhodne do 30 dní od predloženia veci.

Príslušnosť súdu na konanie (vecná, miestna, funkčná) patrí popri právomoci súdu k procesným podmienkam konania, ktoré musia byť splnené, aby konanie nebolo zaťažované vadou, ktorá by viedla k

zrušeniu rozhodnutia vydanému v tomto konaní. Správne ustálenie vecnej, resp. miestnej príslušnosti konajúceho súdu je aj prvoradou podmienkou správneho ustálenia osoby zákonného sudcu. Iba taký sudca určený podľa rozvrhu práce, ktorý je sudcom vecne a miestne príslušného súdu ustanoveného zákonom, je totiž zákonným sudcom v zmysle čl. 48 ods. 1 ústavy, resp. nezávislým a nestranným sudcom podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 283/09).

Odvolací súd preskúmaním predloženého spisu zistil, že žalobca návrh na začatie konania adresoval Okresnému súdu Dolný Kubín, ktorému bol návrh dňa 27. 09. 2012 i doručený a zaevidovaný pod sp. zn. 5C/76/2012. Okresný súd Dolný Kubín dňa 11. 06. 2013 postúpil vec s poukazom na ust. § 85 ods. 3 O. s. p. Okresnému súdu Námestovo ako súdu miestne príslušnému na konanie a o postúpení vecí v súlade s § 105 ods. 2 O. s. p. upovedomil účastníkov konania. Právnomu zástupcovi žalobcu bolo upovedomenie o postúpení vecí doručené dňa 18. 06. 2013. Podaním zo dňa 02. 07. 2013, doručeným Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 08. 07. 2013, žalobca podal námietku proti postúpeniu vecí Okresnému súdu Námestovo. O tejto námietke žalobcu nebolo doteraz rozhodnuté v súlade s § 105 ods. 3 O. s. p., a teda vo veci nebola právoplatne vyriešená otázka, ktorý súd je na prejednanie a rozhodnutie vecí miestne príslušný. Pokiaľ okresný súd za daného stavu konal a vo veci rozhodol, rozhodol ako miestne nepríslušný súd (keďže miestna príslušnosť súdu v danom konaní zatiaľ nebola určená v súlade s právnymi predpismi), a teda zaťažil svoje konanie vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a na ktorú musel odvolací súd v zmysle § 212 ods. 3 O. s. p. prihliadať. Nerozhodnutím o námietkach žalobcu proti postúpeniu vecí zároveň bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

Pokiaľ okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že o námietkach žalobcu proti postúpeniu rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 5NcC/435/2013-49 zo dňa 07. 10. 2013, uvedené tvrdenie okresného súdu nie je správne. Z obsahu spisu vyplýva, že spis na rozhodnutie o námietke žalobcu proti postúpeniu vecí nadriadenému súdu predložený nebol a uvedeným uznesením krajského súdu bolo rozhodnuté len o oznámeniach sudcov Okresného súdu Námestovo o skutočnostiach odôvodňujúcich ich vylúčenie z prejednávania a rozhodovania danej veci.

Na základe uvedeného musel odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu podľa § 221 ods. 1 O. s. p., s prihliadnutím na § 212 ods. 3 O. s. p. zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Bude úlohou okresného súdu v ďalšom konaní dôsledne postupovať podľa § 105 ods. 3 O. s. p. a predložiť spis nadriadenému súdu na rozhodnutie o námietke žalobcu proti postúpeniu vecí Okresným súdom Dolný Kubín. Až následne bude môcť vo veci ďalej konať a rozhodnúť miestne príslušný súd.

Pokiaľ ide o ďalšie odvolacie námietky žalobcu, vzhľadom na dôvody, pre ktoré bolo potrebné napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť, sa odvolací súd ďalšími odvolacími námietkami žalobcu nezaoberal.

Nakoľko odvolací súd zrušil rozhodnutie okresného súdu vo veci samej a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, s poukazom na ust. § 224 ods. 3 O. s. p. zrušil i výrok o trovách konania. V novom rozhodnutí preto okresný súd opätovne rozhodne aj o trovách účastníkov konania, vrátane trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.